

ה"ט 21108/11/22 - ס' נ' נגד ה' נ', ל' נ', א' נ'

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 21108-11-22 נ' נ' ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בכיר יוסף סוהיל
המבקשת ס' נ'
נגד
המשיבים
1. ה' נ'
2. ל' נ'
3. א' נ'

פסק דין

ענייננו בבקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבים בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001.

בדיון שהתקיים במעמד צד אחד בתאריך 10.11.2022, ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת זמני ונקבע דיון במעמד הצדדים, אשר התקיים בתאריך 17.11.2022.

כעולה מהבקשה, המבקשת מתגוררת בדירה שמעל הדירה בה מתגוררת המשיבה 1, שהינה בת הדוד של בעלה המנוח של המבקשת. המשיבה 2 הינה אמה של המשיבה 1, אישה זקנה בת 86 המתגוררת יחד איתה. המשיב 3 הינו בן אחיה של המשיבה 1, ונכדה של המשיבה 2, בגיר, המתגורר בכפר ----, אך נוהג לבקר ולשהות בבית המשיבה 1 לעיתים תכופות, כך על-פי הנתען. כן עולה מהבקשה, כי ככל הנראה המתיחות בין הצדדים הינה על רקע סכסוך ישן סביב השליטה במקרקעין הסמוכים לבית.

צוין בבקשה, כי המשיבות 1 ו- 2 הקדימו והגישו עוד ביום 7.11.2022 בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת נגד ארבעת ילדי המבקשת בגין איומים וזריקת חפצים כלפי המבקשת שם. גם שם ניתן צו זמני במעמד צד אחד, אשר הפך לצו קבוע בדיון בתאריך 9.11.2022 בהעדר התייצבות המשיבים שם.

נטען בבקשה, כי המשיבות 1 ו- 2 איימו על המבקשת בתאריך 6.11.2022, וכן איימו על ילדי המבקשת לתקוף אותם במקרה ויגיעו לחצר הבית.

עוד נטען בבקשה, כי בתאריך 6.11.2022 קילל המשיב 3 את המבקשת עם תנועות מגונות כלפיה וכלפי ילדיה. ועוד, המשיב 3 מחזיק כלב גדול ומאיים, שנמצא בחצר הבית, סמוך למקום מגוריה של המבקשת, כאשר הכלב משוחרר רוב הזמן ומסתובב חופשי.

לאחר שעיינתי בבקשה ובחנתי את טענות הצדדים כפי שהושמעו בדיון שהתקיים במעמד הצדדים בתאריך 17.11.2022, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה נגד המשיבות 1 ו- 2 להידחות, וכי דינה להתקבל נגד המשיב 3.

עולה הרושם כי הבקשה, ככל שהיא מתייחסת למשיבות 1 ו-2, נולדה בעקבות מתן פסה"ד בתיק ה"ט 13283-11-22, וכל שיש בה אינו אלא "טענות הגנה" כנגד אותה בקשה.

מן הראוי היה לו הגישו, המבקשת או המשיבים שם, בקשה לביטול פסה"ד שניתן בהעדר, שם, תחת פתיחת זירת התגוששות נוספת.

בדיון בפניי נטען ע"י ב"כ המשיבים כי המשיבה 2 אישה קשישה, מצבה הרפואי קשה, נמצאת רוב זמנה בבית, מרותקת למיטתה בחדרה, כך שאין זה הגיוני שהיא מסוגלת להטריד מישהו, אם בכלל.

המבקשת טענה בעדותה כי המשיב 3 מאיים כל הזמן על בתה בת ה-24, מונע ממנה לעבור בחצר ומנופף במסור שמחזיק כדי להפחיד אותה, ומפעם לפעם משחרר את הכלב כדי לאיים עליה.

האירועים המתוארים שהתרחשו בתאריך 6.11.022, טענה המבקשת, היו בשעת צהריים בין 13:00 - 13:30.

המשיבה 1 טענה, כי באותו יום, 6.11.2022, שהתה בביה"ח רמב"ם בחיפה, מהשעה 09:00 - 17:45. בתמיכה לטענתה הציגה לעיון ביהמ"ש תדפיס משרד התחבורה בדבר תנועות הנסיעות שלה באותו יום.

המשיב 3 הכחיש כי הוא מחזיק במסור חשמלי. לטענתו הוא שוהה בעסק שלו ביפיע כל יום משעות הבוקר עד השעה 19:00 - 19:30 ורק לאחר מכן מגיע לבית סבתו, המשיבה 2, כדי לטפל בה, ובאותה הזדמנות הוא משחרר את הכלב לחצי שעה.

המשיב 3 מאשר כי באותו יום שבו נטען כלפיו כי הוא איים באמצעות מסור, הוא הגיע לבקר את סבתו בסביבות השעה 17:30 - 18:00.

סיכומי של דבר, לא הונחה דעתי כי המשיבות 1 ו- 2 נוקטות הטרדה מאיימת כלפי המבקשת ומשכך, דין הבקשה נגדן להידחות.

לא כך באשר למשיב 3. שוכנעתי כי המשיב 3 נוקט במידה מסוימת של הטרדה מאיימת כלפי המבקשת בכך שהוא מאיים לעיתים באמצעות שחרור הכלב שבחצר הבית באופן המאיים על המבקשת ובני ביתה.

משכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב 3 ליצור קשר עם המבקשת ו/או מי מבני ביתה, או להטריד את המבקשת בכל דרך שהיא או לאיים עליה ובכלל זה נאסר עליו להתקרב אליה מרחק מגע, או לשחרר את הכלב מרצועתו ומאחיזתו בו בכל שלב שהוא, כל עוד הכלב שווה בקרבת ביתה של המבקשת.

הצו יעמוד לתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

בנסיבות, ולאור התוצאה אליה הגעתי, אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה